

مینا، راهت مشعل فروزان مبارزه خلق است!

فبروری ماهی بود سیاه و 86 سالی بود نحس. در چهارم همین ماه مینا، تناور سدر جنگل رزم خلق ما در حالی بر زمین افتاد که سالی از بر زمین افتادن یاور و هم‌رزم کبیر و بزرگش نگذشته بود و او باید ناخدای کشتی ای می شد که در میان توفان‌ها و امواج خروشان تنهای تنها مانده بود، ولی با دریغ و درد، جانیان نگذاشتند تا او این کشتی را به ساحل نجات برساند.

مینا سراسر زندگی کوتاه ولی پربارش را وقف آرمان هایش کرد تا سازمانی را که چون مردمک چشم عزیز داشت، پربار شود و کماکان به پیش تازد و رهروانش مشعلی را که او افروخته است، روشن نگه دارند، اما وقتی او رفت، آن رفیقان ناصداق به ناسزایش بستند و بی شرمانه او را "ملکه" و "فاحشه" نامیدند؛ شهادت اش را پروژه ساخته و به یادگارش که نگین دل‌ها بود، خیانت کردند و بدینگونه روح اش را در گور نامعلومی آزرده‌اند. آن نارفقان هیچگاه و در هیچ جایی شهامت این را پیدا نکردند که به خاطر ناسزا گفتن و بی اعتماد شدن به این انقلابی زن بزرگ از خود انتقاد شایسته نمایند، و به جای اینکه از شرم خود را از انظار دیگران پنهان نمایند، با بی شرمی رهبر شدند و چون دیوانگان تشنه قدرت دو دسته به آن چسبیدند. بعد از شهادت نابهنگام او بود که همه چیز دگرگون شد و آن سازمان آهین و سرخ را آهسته آهسته از ماهیت انقلابی تهی ساخته و به انجوی اجتماعی مبدل نمودند و در خوش و بش با دونه‌ها چنان غرق شدند که حتی تجلیل از چهارم فبروری را به باد فراموشی سپردند، زیرا پول آور نبود و برای دونه‌ها به اندازه هشتم مارچ جذابیت نداشت و بعد از مدتی از خیر تجلیل اش هم تیر شدند.

سازمان انقلابی افغانستان که با الهام از خون سرخ مینا درین راه گام گذاشته است، وظیفه خود می‌داند تا کسانی را افشا و طرد نماید که به خون‌های ریخته شده درین راه خیانت نموده و از آن به عنوان پروژه کار می‌گیرند. دفاع واقعی و ادامه بی هراس راه مینا زمانی معنا می‌یابد که رهروان کاذب و نارفق او که کاری جز انجوا، پروژه سازی و پول آوری ندارند و توانسته اند عده ای را تا هنوز با کلمات اخلاقی "شهادا" بفریبند، نزد همه افشا شوند تا باشد که روح بزرگ او دمی آرام گیرد.

سازمان انقلابی افغانستان در حالی سالروز شهادت مینا را تجلیل می‌نماید که کشور ما به وسیله بیش از یکصد هزار نیروی خارجی از کشورهای مختلف جهان اشغال گردیده و هر روز زنجیر اشغال و استبداد بر پیکر آن محکمتر پیچیده می‌شود. نبود رهبری چون مینا در شرایط کنونی ضایعه بزرگ برای جنبش انقلابی افغانستان است که از خاموش شدن آن بیست و سه سال می‌گذرد و هنوز که هنوز است، این خارا بین راه، رهبری به بزرگی و صلابت او ندیده است.

سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که راه سرخ مینا که با قطرات خون او ترسیم شده، هرگز بی رهرو نخواهد ماند و عده ای که خون او را پروژه ساخته و تلاش می‌نمایند راهش را از ماهیت اصلی آن تهی سازند، روزی به خاطر این همه خیانت و غدر در مقابل او، حساب پس خواهند داد، زیرا مشعلی که با خون مینا افروخته شده، هرگز خاموش نخواهد شد.

سازمان انقلابی افغانستان

4 فبروری 2010